

FROM THE FLATLANDS

■ WIE BEN JE?

Ik ben Henk van der Steen, samen met Dinie en onze Flatcoats Bjelka, Candy en Daisy wonen wij in Ter Apel in de prachtige streek Westerwolde in de Provincie Groningen. In het "dagelijkse leven" werk ik voor 6 Waterschappen en ben verantwoordelijk voor de bestrijding van de muskus- en beverratten in de provincies Groningen, Drenthe en Overijssel. Wat is er mooier dan je als "jacht- en buitenmens" ook professioneel te mogen bezighouden met de ontwikkelingen in het veld, ik kan dus zeggen dat ik een absolute droombaan heb.

Direct na ons huwelijk in 1983 kwam de eerste hond in ons leven, een Schotse Collie "Asja". Ik was toen beroepsmilitair bij de Koninklijke Luchtmacht en we gingen samenwonen in Duitsland alwaar ik reeds een aantal jaren geplaatst was. Asja was voor Dinie een echt maatje dat haar in de begintijd in Duitsland, zonder dat het hondje het wellicht zelf in de gaten had, een enorme steun was. Wij hebben aan Asja een geweldige hond gehad die tot 1996 deel heeft uitgemaakt van ons gezin. Toen we met veel verdriet afscheid moesten nemen van "ons Asja" was het de bedoeling om het even een tijdje zonder hond te doen. Beiden hadden we echter binnen een paar dagen zoiets van: "wat is het leeg, wat mis je toch een stuk gezelligheid, wat missen we toch ons dagelijkse rondje". Al snel waren wij ons dus al weer aan het oriënteren naar een pup. Inmiddels waren wij al weer een paar jaar terug in Nederland en woonden in Ter Apel.

■ WAAROM WILDE JE GRAAG EEN FLATCOAT?

Wij hadden begin 1996 eens een bezoekje gebracht aan de rashondenshow in de Prins Bernhardhoeve te Zuidlaren. Rondlopend werd onze aandacht getrokken door een paar wel "zeer prachtige zwarte adellijke honden die extreem kwispelend in de ring stonden". Het was liefde op het eerste gezicht. We zijn ons gaan oriënteren en verdiepen in het ras en waren het al snel met elkaar eens: de volgende hond zou absoluut een Flatcoated Retriever worden.

■ WANNEER KWAM JE 1E FLATCOAT EN WANNEER JE EVENTUELE 2E EN WAAR KWAM DEZE VANDAAN EN WAAROM VAN DEZE KENNEL?

Een paar dagen na het overlijden van Asja in het najaar van 1996 hebben we de telefoon gepakt en gebeld met de pup bemiddeling van de FRC. We waren zeer aangenaam verrast over de vriendelijke en behulpzame wijze waarop wij te woord werden gestaan, doch ook zeer teleurgesteld over de mededeling "ik zet u op de lijst want er zijn nog circa 40 wachtenden voor u". Toen ik doorvroeg of er in de buurt van Ter Apel een fokker was die binnenkort een nestje verwachtte, hoorde ik dat bij Jan en Jennie Koers, die toen nog in Emmer Compascuum woonden, een nest verwacht werd. Dus maar bellen met Jan die in eerste instantie ook zei dat er "nog circa 40 wachtenden voor ons waren". Toen ik echter vertelde dat wij op 7

kilometer van hen afwoonden, werd het direct anders en kregen we de uitnodiging om samen met onze kids (inmiddels 10 en 8 jaar oud) op de zondag even te komen kennismaken. Het voelde bijna alsof je voor een sollicitatiegesprek moest toen wij met zijn vieren op die zondagmiddag richting Emmer Compascuum reden. Volstrekt onnodig bleek toen wij uitermate gastvrij door Jan en Jennie en hun Flatcoats werden ontvangen. Gezellig samen rond de keukentafel, met naast ons de hoog drachtige Blight Blossom van de Linquenda Hoeve, bleek dat er een goede klik was en wij blijkbaar waren geslaagd voor de test. Jan vertelde dat er inmiddels 2 teefjes en 2 reutjes waren verzegd en dat dus een eventueel "3e teefje" voor ons zou zijn. Tja, en dan begint het lange wachten, wat kunnen twee weken toch lang duren...

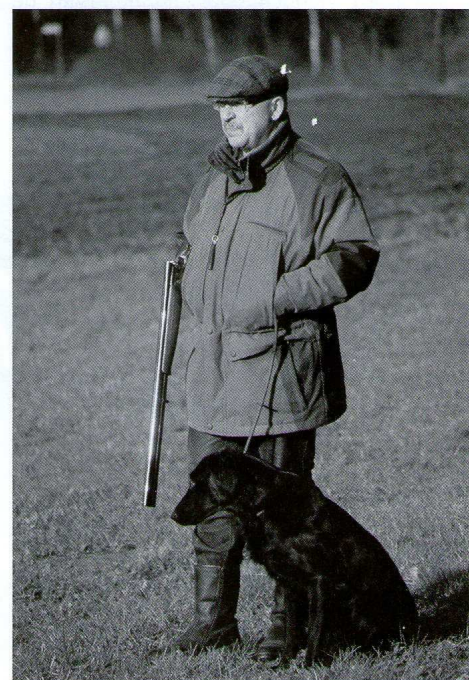
31 oktober 1996 kwam het verlossende telefoontje van Jan: er was een klein nestje geboren. 2 Reutjes en jawel 3 teefjes, we konden ons geluk niet op. Eind december 1996 reden we trots naar huis met in onze armen een klein hummeltje dat de naam "Farah van de Linquenda Hoeve" had meegekregen.

■ WANNEER BESLOOT JE ZELF TE GAAN FOKKEN?

In 1999 leek het ons leuk om er nog een Flatcoated bij te nemen. Dinie was inmiddels ook besmet met het "jachthonden virus" en wilde zelf ook graag met een pup aan de slag. We waren inmiddels zo verknocht aan Farah dat we van mening waren dat het absoluut een dochter van haar zou moeten zijn. Een paar kennelnamen verzinnen en insturen naar de Raad van Beheer, dus het werd: "From the Flatlands".

■ HOEVEEL NESTEN HEB JE INMIDDELS GEFOKT?

Wij fokken incidenteel en in principe als we voornemens zijn om zelf een pup te houden.

- Op 25 augustus 1999 beviel Farah van ons "A nest". 7 Reuen en 2 Teefjes. Uit dit nest hebben wij Arista gehouden.
- In 2003 kwam ons "B nest" van Arista waarvan totaal onverwachts 1 leverkleurig teefje en 1 leverkleurig reutje zaten. Ik kon de verleiding niet weerstaan en toen uit de puppytest bleek dat er qua werk ook het e.e.a. in het hondje zat was de keuze al snel gemaakt: "die bruine" moest blijven. Zo kwam: "Brown Bjelka" onze roedel versterken.
- Ons derde "C nest" was in 2006 van Bjelka. Dinie was inmiddels uitgetraind met Arista en heeft hieruit onze "grootste slijmbal" Candy gehouden.
- In 2010 volgde ons "D nest" wederom een nest van Bjelka waaruit Daisy de uitverkorene werd om te mogen blijven.
- 2011 is bij ons het 1e nest van Candy, en ons 5e (E-nest) geboren. Hiervan hebben we geen pup gehouden. Dinie had het gevoel "nog niet klaar te zijn met Candy".
- Volgend voorjaar staat er nog eens nest gepland met Candy waarvan Dinie een pup gaat houden.

SHOW JE MET JE HONDEN?

Het showen is eigenlijk niet echt "ons ding". Wel zijn wij uiteraard van mening dat een hond volledig aan de rasstandaard dient te voldoen en dat hij/zij fysiek zo gebouwd moet zijn om dat te kunnen doen waar ze oorspronkelijk voor gefokt zijn: een hele dag mee op de jacht. Dit moet door onafhankelijke deskundigen beoordeeld worden. Uiteraard lopen wij dus shows, maar beperken dit tot het minimaal vereiste. Veel zullen jullie ons bij shows dus niet tegenkomen.

WERK JE MET JE HONDEN?

Met Farah ben ik vanaf haar 8e week gestart met de jachttraining, het was voor mij net zo nieuw als voor haar. Je zou dus kunnen zeggen dat we heel veel van elkaar hebben geleerd. Al snel bleek dat Farah een natuurtalent was en dat wij een goed team vormden. Ik had het geluk dat een oom van Dinie bij ons in de buurt jachthouder was van een circa 1.200 hectare groot jachtveld met een bijna "on Nederlandse" wildstand. Ik mocht een keer mee en dat beviel wederzijds zo goed dat ik vanaf dat moment iedere zaterdag in het jachtseizoen hun vaste picker-up werd.

Ook ik werd "gegrepen" door het jachtvirus, ben de jachtopleiding gaan volgen, gaan jagen en ben inmiddels al weer een aantal jaren in het gelukkige bezit van een eigen jachtveld. Onze honden zijn dus alle praktijkhonden waarmee gejaagd wordt en waarmee we veelvuldig deelnemen aan diverse jachthondenproeven. Ik tracht ook in het trainen van onze honden zoveel mogelijk praktijksituaties in te bouwen die je in het jachtveld ook tegenkomt. Het lopen van de "standaard C-B en A proeven" zie ik als een must om de stap te kunnen maken naar de, veel leukere en interessantere

proeven bij de MAP's, OWT's en Workingtesten. Ook in Duitsland doen we mee aan de zogenaamde "Jagdliche Prüfungen", een leuke ervaring en de proeven zijn hier zeer gericht op de jachtpraktijk. De nadruk ligt op het zelfstandig werken, het initiatief, doorzettingsvermogen en gebruik van de neus.

Tevens ben ik mij verder gaan verdiepen in het opleiden van jachthonden en heb via het O en O fonds succesvol de opleiding tot instructeur gevolgd. Op de zondagmorgen geef ik les aan een kleine groep voorjagers met hun retrievers.

WAT VIND JE HET ALLER BELANGRIJKSTE AAN EEN FLATCOAT?

Er is volgens mij niets als belangrijkste aan te geven bij een Flatcoat. Het is een combinatie van zijn heerlijke karakter, eigenwijsheid, werklust en uiteraard verschijning. Gewoon ook een prachtige hond om te zien.

WAT IS JE TOPPER (ZELF GEFOKT) EN WAAROM?

Die keuze kunnen we niet maken, elk op hun eigen wijze zijn ze voor ons toppers:

- Farah onze stammoeder: een enorm adellijke hond die ons hele leven heeft veranderd. Ze zou een huishond worden. Door haar zijn wij actief geworden in de jachthondensport, ben ik gaan jagen en zijn wij gaan fokken. Zat veel meer in dan ik er op dat moment heb uitgehaald. Wat niet aan haar lag.
- Arista (voorgejaagd door Dinie): een topper v.w.b. haar doorzettingsvermogen, ging door waar andere honden stopten. Liep zichzelf hierdoor vaak voorbij. Was eigenlijk geen beginnershondje, we hebben ook hier te weinig uitgehaald maar voor Dinie een hond waar ze enorm veel van geleerd heeft.
- Bjelka: de hond waarmee ik KNJV-A diploma's en MAP-A's heb gehaald. Eén van de hoogtepunten met haar was de deelname aan de IWT in 2009 waar ik samen met Silvia en Niels 2 geweldige dagen in de Wieringer-

meer heb gehad. Iets waar ik nog steeds met veel plezier aan terugdenk (zie: <http://www.flatlandsweb.com/iwt-2009.html>).

Deze wedstrijd heeft mij anders doen denken over de opleiding van Retrievers. Ik heb "het roer" volledig omgegooid en ben terug gegaan naar de basis en train de honden voor het werk waarvoor ze oorspronkelijk gefokt zijn. Van Bjelka heb ik, denk ik, het meeste geleerd, zij heeft een geheel ander karakter dan haar oma en moeder. Ik heb hier de 1e paar jaren enorm mee geworsteld totdat ik door kreeg dat ik het compleet anders moest gaan doen.

- Candy (voorgejaagd door Dinie): ons ultieme knuffelbeertje, de hele dag bezig om de meeste aandacht te krijgen. Op jacht een volledig andere hond dan op de proeven. Ze voelt perfect aan wanneer het "echt moet gebeuren".
- Daisy: Doet ons v.w.b. doorzettingsvermogen en passie veel aan haar oma Arista denken. Volgens ons tot nu toe de meest talent-

volle doch door haar drukte en onbesuisdheid moeilijk in de hand te houden.

Kortom alle hebben hun eigen kwaliteiten maar ook uiteraard zwakke punten. Het is volgens mij altijd de taak van de voorjager om e.e.a. in goede banen te leiden en er het maximale uit te halen. Iedere hond is anders en vraagt een andere aanpak. Een hond is gewoonweg niet in staat om zich aan het karakter van de baas aan te passen. Een goede voorjager weet zich aan te passen aan het karakter van zijn hond.

Wij vonden het een eer dat Anita ons vroeg om deze uitgave "in de spotlights" te staan en hebben het met plezier aanvaard.

Hierbij geven wij ons stokje door aan Immie Keizer van Peppers Reflection

Henk en Dinie van der Steen

From the Flatlands
www.flatlandsweb.com